

[Strøm.]

føre en Lovgivning, der hidtil har været Enighed om.

§ 1 i vort Lovforslag gaar ud paa, at Socialministeren bemyndiges til i nærværende Lovs Gyldighedsperiode, som vi foreslaar til 1 Aar, af Statskassen at anvende følgende Beløb til Hjælp til trængende til Indkøb af Levnedsmidler: til Køb af Oksekød, Hestekød, Fjerkræ, Flæsk, Svinekød, Fisk og Klipfisk 22 280 000 Kr., til Køb af Sødsmæk 13 690 000 Kr. og til Uddeling af Smørrabatkort 14 030 000 Kr., og vi foreslaar, at Smørrabatkortene kan ydes med 60 Øres Rabat ved Køb af ½ kg Smør. I Paragraffen er nærmere fastsat de Regler, hvorefter Beløbene skal fordeles til Kommunerne.

I § 2 bestemmes det, under hvilken Form Kommunerne kan foretage Uddelingen. § 3 indeholder Bestemmelser om den Kreds af Medborgere, Uddelingen kan komme til gode, og er kendt fra tidligere Love. § 4 indeholder Bestemmelse om, at Kommunerens Afgørelse i Henhold til Loven ikke kan indankes for højere Myndighed. § 5 siger, at det Beløb, der udbetales de enkelte, ikke medfører Retsvirkninger for Modtagerne.

I § 6 bestemmes det, at de Udgifter, en Kommune afholder ud over de Beløb, der er fastsat som Tilskud fra Staten, skal afholdes af Kommunens egen Kasse. Ifølge § 7 er det Socialministeren, der fastsætter de nærmere Bestemmelser til Gennemførelse af disse Foranstaltninger, og i samme Paragrafs Stk. 2 er der en Bestemmelse om Regnskab for Beløbene, medens det i Stk. 3 hedder, at Socialministeren kan yde Forskud til Kommunerne af den dem tilkomende Refusion.

I § 8 findes Straffebestemmelser for dem, der overtræder Loven, og Bestemmelser om, at Socialministeren kan idømme Bøder. § 9 bestemmer, at Loven træder i Kraft den 1. April 1946 og har Gyldighed indtil 31. Marts 1947, og i Lovforslaget findes Bestemmelse om, at Beløb, som Kommunerne eventuelt har til Rest til Anvendelse efter den bestaaende Lov, kan anvendes efter den her foreslaaede.

Jeg skal hermed paa Forslagsstillernes Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og forhaabentlig velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, for at han som Ordfører for Forslagsstillerne kan forelægge et anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at forelægge det høje Ting Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 124 af 20. Marts 1945 om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler.

Den paagældende Lovanordning havde Gyldighed for Sommerhalvaaret 1945, og den blev ved Lov af 1. Oktober 1945 forlænget med Gyldighed for Januar Kvartal 1946, men Ordningen udløber altsaa nu den 31. Marts. Efter min Opfattelse er der intet, der motiverer, at denne Ordning skal udløbe. Vi er ganske vist ikke principielt Tilhængere af, at man søger at klare de sociale Problemer ved Hjælp af slige Rabatkortordninger, men paa den anden Side maa man tage Hensyn til Forholdene, til det høje Prisniveau, der efterhaanden er oparbejdet paa visse Produkter, og til den Nødstilstand, der faktisk er til Stede, og naar man tager Hensyn til det, kommer man til det Resultat, at det i hvert Fald vil være rimeligt at fortsætte med den hidtidige Ordning, indtil Forholdene grundlæggende forandres.

Jeg tror ikke, at jeg behøver at spille mange Ord paa en Motivering, hvorfor det er nødvendigt. De Grunde, der talte for Lovanordningen af 20. Marts 1945, da den blev sat i Kraft for et Aar siden, taler ogsaa for, at man forlænger Lovanordningen nu. Forholdene er i allerhøjeste Grad lig dengang, og som det var dengang, er det ogsaa nu, man har ingen Garanti for, at Beskæftigelsesforholdene ikke i Sommerens Løb bliver forværret. Vi mener derfor, at man maa videreføre Ordningen.

Vi har ventet paa, at Regeringen skulde vise et Initiativ i denne Sag, eller, rettere sagt, vi gik ud fra som en ren Selvfølgelighed, at Regeringen vilde komme med et Lovforslag. Vi behandlede Sagen i Samlingsregeringen i Efteraaret, og der var der ingen Vanskeligheder. Venstres daværende Ministre fandt det rimeligt, at man forlængede den paagældende Anordning, og ved enstemmig Beslutning af Regering og Rigsdag gennemførtes Forlængelsen ved Lov af 1. Oktober 1945. Vi fik jo ved Skæbnens Misforstaaelse den nuværende Regering den 7. November 1945, men ogsaa denne Regering med den højtærede nuværende Socialminister har i December Maaned foreslaaet Ordningen forlænget ud fra den rigtige Opfattelse, at man ikke kunde bryde af, som Landet laa. Vi gik ud fra som givet, at den højtærede Socialminister vilde komme i rette Tid med For-